



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **FONTANA WATERCOOLERS, s. r. o.** IČO 25088289
sídlem Klokotská 693/9, 142 00 Praha 4 - Libuš
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
se sídlem náměstí T. G. Masaryka 153, 262 01 Příbram I

proti
žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, IČO 48135097
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

za účasti: osoby zúčastněné na řízení: **WP IP&Development B.V.**
sídlem Einhoven, Nizozemské království
zastoupena **ZIVKO MIJATOVIC & PARTNERS**
s.r.o.
sídlem Jugoslávských partyzánů 639/26, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21. 11. 2022, č.
j. O-571723/D22035978/2022/ÚPV

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2022, č. j. O-571723/D22035978/2022/ÚPV, kterým byl zamítnut její rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 18. 3. 2022 č. j. O-571723/D21092136/2021/ÚPV.
2. Prvostupňovým rozhodnutím Úřadu byla žalobkyni zčásti zamítnuta přihláška barevné obrazové ochranné známky v provedení



a to pro část výrobků zařazených do třídy 32 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Úřad rozhodoval o zamítnutí přihlášky obrazové ochranné známky na základě námitek podaných společností WP IP & Development B.V. (dále také „namítající“), a to námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách v platném znění (dále jen „zákon o ochranných známkách“). Ve zbývající části byla přihláška obrazové ochranné známky postoupena k zápisu do rejstříku ochranných známek pro výrobky zařazené do třídy 11 mezinárodního třídění výrobků a služeb (dále jen „mezinárodní třídění“).

3. Důvodem pro zamítnutí přihlášky některých výrobků ve třídě 32 mezinárodního třídění bylo zjištění, že přihlašované označení je podobné prioritní starší ochranné známce namítajícího, a to slovní ochranné známce Evropské unie č. 11715935 ve znění „ALKA“ a současně bylo zjištěno, že přihlašované výrobky ve třídě 32 mezinárodního třídění jsou shodné s výrobky, pro které je zapsána namítaná ochranná známka. Proto Úřad v prvním stupni, který podobnost označení vyhodnotil vizuálně, foneticky, sémanticky a z hlediska celkového dojmu, shledal, že existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, a tudíž by zápisem přihlášeného označení do rejstříku ochranných známek pro výrobky ve třídě 32 došlo k zásahu do práv namítajícího.
4. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí o zamítnutí zápisu přihlášené ochranné známky podala rozklad, v němž nesouhlasila s vyhodnocením podobnosti napadeného označení a namítané ochranné známky s tím, že průměrný spotřebitel je jak z hlediska vizuálního, sémantického i fonetického schopen rozlišit podobu obou označení a dovozovat vztah k vodě jedině u slovních prvků tvořících přihlašovanou ochranou známku. Za rozhodující považovala žalobkyně odlišný celkový dojem v porovnáváných označení, který vyvolává jiná podoba

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

označení, různý počet slov, styly písma, výslovnost, existence barevného loga a význam obou označení.

5. Oproti žalobkyni namítající zdůrazňoval, že namítaná ochranná známka je zcela obsažena ve svém dominantním slovu „ALKA“ v přihlašovném označení, kdy napadené označení „ALKALINE“ může asociovat novou řadu výrobků ALKA s tím, že ostatní slovní a grafické prvky přihlašovaného označení nemohou ovlivnit podobný vjem, který označení vyvolávají, zejména pak obsahuje-li přihlašované označení výraz „water“ nedistinktivního charakteru.

II. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (napadené rozhodnutí)

6. Předseda Úřadu (dále jen „žalovaný“) učinil přezkum prvostupňového rozhodnutí Úřadu jen v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, kdy žalobkyně napadla posouzení podobnosti srovnávaných označení, avšak nerozporovala závěry ohledně porovnání přihlašovaných výrobků, pro které byla zapsána namítaná ochranná známka.
7. Žalovaný vyšel ze zjištění, že přihlašované výrobky ve třídě 32 (minerální voda a jiné nealkoholické nápoje) jsou shodné s výrobky zapsanými v téže třídě pro namítanou ochranou známku. Uvedl, že tyto výrobky mají stejný obchodní původ, jsou prodávány na stejných obchodních místech a zaměřují se na totožný okruh spotřebitelů. Rozsah přezkumu tedy žalovaný podle ustanovení § 89 odst. 2 zákona o ochranných známkách zaměřil na přezkum výroku Úřadu o zamítnutí přihlášky ochranné známky žalobkyně ve vztahu ke třídě 32 mezinárodního třídění a vysvětlil (k podnětu namítajícího), že se nemůže zabývat jeho argumenty ve vyjádření k rozkladu, v nichž dal namítající v úvahu také zvážení i posouzení podobnosti ve vztahu k výrobkům ve třídě 11 mezinárodního třídění v rozsahu postoupení přihlášeného označení k zápisu.
8. Žalovaný se tedy v napadeném rozhodnutí, jen v rámci rozsahu přezkumu ve vztahu k výroku o zamítnutí přihlášky napadeného označení, zabýval všemi aspekty pro účely posouzení podobnosti koledujících si od označení. Ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“), vyšel z hlediska průměrného spotřebitele, tj. z relevance vymezení průměrného spotřebitele pro výrobky třídy 32 mezinárodního třídění a z hlediska působení označení jak v jeho vizuální, fonetické, tak i sémantické podobě, kde v rámci těchto hledisek považoval za důležitou roli slovního prvku „ALKA“, který je namítanou ochranou známkou a je v prvku přihlašovaného přihlašovaném označení „ALKALINE“ zcela obsažen. Zdůvodnil, že pro *posouzení vizuální i fonetické podobnosti* je důležitý výskyt stejných písmen ve stejném pořadí na začátku obou označení, zatímco u rozdílného ukončení „LINE“ v přihlašovaném označení nejde o natolik výrazný a určující rozdíl, aby vyloučil vizuální a fonetickou podobnost porovnávaných slovních označení. Žalovaný nicméně přihlédl i k dalším prvkům přihlašovaného označení, tj. ke slovnímu prvku „water“ i ke grafickému prvku tryskajícího vodotrysku umístěného před slova „ALKALINE“ a posoudil, že slovní prvek „water“ plní pouze dekorativní funkci, je nedistinktivní, vztahuje se ke slovu „voda“ a je při tom spíš funkce dekorativní či doplňkové. Z uvedených důvodů žalovaný posoudil podobnost srovnávaných označení z hlediska vizuálního a fonetického v nižším stupni.
9. Z *hlediska sémantického* žalovaný zvažoval, že část spotřebitelů bude vnímat výraz „ALKA“ jako fantazijní, část z nich si vybaví ptáka z čeledi alkovitých, nicméně považoval za důležité,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

že pro významnější část spotřebitelů bude nejpravděpodobnější vnímání prvku „ALKA“ v namítané ochranné známce jako zkratky pro výraz „alkalický, zásaditý“, když toto označení je zapsáno pro minerální vody, koření pro použití v nápojích pro odkyselení lidského těla, neboť ve spojení s minerální vodou se jedná o vodu. Žalovaný se proto ztotožnil se závěrem Úřadu, že jako sémanticky podobná může porovnávaná označení vnímat nezanedbatelná část spotřebitelské veřejnosti.

10. Žalovaný přistoupil k přezkumu o podobnosti srovnávaných označení i z *hlediska celkového dojmu* jako dalšího aspektu posuzování podobnosti označení a přijal za logický závěr Úřadu v prvostupňovém rozhodnutí, stojící na zjištění o podobnosti srovnávaných označení z hlediska vizuálního, fonetického, byť v nižší míře a o podobnosti z hlediska sémantického. To proto, že dle žalovaného jsou si porovnávaná označení podobná hlavně díky podobnosti dominantního slovního prvku „ALKA“, kdy namítaná ochranná známka takto vyhlížející je zcela obsažena ve slově „ALKALINE“. Grafické ztvárnění napadeného označení má pouze dekorativní charakter, další slovní prvek water je velikostně i graficky upozaděn bez dostatečné distinktivy, a tudíž bez významného vlivu na rozlišení porovnávaných označení. Tyto rozdíly považoval žalovaný za nedostatečné k tomu, aby překonali konstatovanou podobnost. V celkovém dojmu tak aspekty podobnosti převažují nad rozdílnými rysy.
11. K hodnocení *pravděpodobnosti záměny*, resp. pravděpodobnosti asociace mezi porovnávanými označeními žalovaný shrnul, že byly naplněny oba základní předpoklady, tj. jejich podobnost a současně shodnost přihlašovaných výrobků ve třídě 32 mezinárodního třídění. Za těchto okolností by spotřebitelé neměli dostatek podnětů pro rozlišení porovnávaných označení, pokud by tato byla umístěna na shodných a podobných výrobcích nacházejících se na obdobných místech a určených ke stejnému a podobnému účelu. Tyto závěry žalovaný považuje za zcela souladné s rozsudky, na které v rozkladu poukázala žalobkyně a které se týkají zhodnocování pravděpodobnosti dle celkového dojmu označení, jelikož známky jsou vnímány jako celek. Protože byly splněny obě podmínky pro úspěšné uplatnění námitek podaných podle § 7 odst. 1, písm. b) zákona o ochranných známkách, tj. podobnost porovnávaných označení a podobnost či shodnost části porovnávaných výrobků, žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

12. Žalobkyně v podané žalobě nesouhlasila se závěrem žalovaného, že v dané věci na straně relevantní spotřebitelské veřejnosti existuje pravděpodobnost záměny napadeného označení s namítanou ochranou známkou pro výrobky ve třídě 32 mezinárodního třídění. Měla za to, že žalovaný celou věc nesprávně posoudil, neboť nehrozí nebezpečí záměny ze strany veřejnosti, když nebezpečí záměny je nutné posuzovat ve vztahu k průměrnému spotřebiteli a žalobkyně je přesvědčena, že průměrně informovaný, pozorný a rozumný spotřebitel rozliší přihlašovanou ochranou známkou od starší ochranné známky. To dovozuje z vizuálního rozdílu označení „ALKALINE water“ tvořeného velkými a malými psacími písmeny a rovněž ze znění namítané ochranné známky, která tvoří jediné samostatné slovo „ALKA“. Ve spojení s barevným grafickým logem průměrný spotřebitel nemůže považovat označení „ALKA“ za shodné či zaměnitelné s kombinací prvků, které tvoří přihlašované označení. I z hlediska fonetického nehrozí nebezpečí záměny, neboť průměrný spotřebitel u přihlašovaného označení vyslovuje dvě samostatná slova, a to „ALKALINE“ a „water“ jako označení pro vodu, tedy zcela jistě zachytí rozdíly ve výslovnosti jednotlivých označení,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

kdy dle žalobkyně není rozhodující shodný začátek slov, ale je nutné posuzovat celkovou výslovnost, která je rozdílná.

13. Žalobkyně tedy ve svém pojednání o srovnávacích znacích vyšla z toho, že obě označení jsou odlišitelná z hlediska vizuálního a fonetického, když na první pohled je zřejmé, že se jedná o dvě různá označení a průměrný spotřebitel musí vidět základní rozdíl spočívající v počtu slov, v jejich obsahu, v existenci barevného loga u přihlašované ochranné známky, kdy slovní prvek „water“ nelze považovat pouze za nedistinktivní prvek a včetně grafického prvku tryskajícího pramene má zásadní vliv na vizuální odlišení porovnávaných označení ze strany relevantní veřejnosti. Rovněž ze sémantického hlediska žalobkyně usuzuje, že průměrný spotřebitel není objektivně schopen si spojit slovo „ALKA“ s vlastností minerální vody. Ve spojení se slovem „ALKA“ se průměrnému spotřebiteli rozhodně nevybaví zásaditý charakter minerální vody. Toto slovo nemůže implikovat výraz alkalický a v tomto závěru žalovaného se jedná o zcela nepodloženou a nesprávnou argumentaci. Oproti tomu u přihlašovaného označení již lze tento charakter u průměrného spotřebitele očekávat, neboť při spojení „ALKALINE“ a „water“ již může být průměrný spotřebitel schopen dovozovat vztah k vodě, a tedy si vybavit zásaditý charakter nabízených výrobků. Neobstojí tedy závěr, že jako sémanticky podobná může porovnávaná označení vnímat nezanedbatelná část spotřebitelské veřejnosti.
14. Žalobkyně v závěru žaloby tedy shrnula své námitky do výčtu odlišností obou porovnávaných označení, které spatřuje:
 - a) v různém počtu slov namítané ochranné známce a přihlašovaném označení
 - b) v mezeře mezi dvěma slovy v přihlašovaném označení
 - c) v různých stylech písma namítaného označení a přihlašovaného označení.
 - d) ve výslovnosti obou označení.
 - e) existenci barevného loga u přihlašovaného označení
 - f) ve významu obou označení.
15. Z těchto důvodů pak dovozuje, že průměrný spotřebitel nemůže považovat výrobky a služby nabízené pod přihlašovaným označením za výrobky pocházející od podnikatele nabízejícího výrobky pod namítaným označením. Žalobkyně má tedy za to, že přihlašované označení není podobné starší ochranné známce. Z výše uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě s odkazem na znění svého rozhodnutí na str. 12-20 uvedl, že se porovnáním obou označení podrobně zabýval a šlo by jen o opakování odůvodnění, proto stručně shrnul, že trvá na svém závěru o celkové podobnosti napadeného označení s namítanou ochrannou známkou, neboť se jedná o logický závěr, který stojí na zjištění o jejich podobnosti z hlediska vizuálního, fonetického (byť v nižší míře) a z hlediska sémantického, zejména z důvodu dominantního slovního prvku „ALKALINE“, v němž je zcela obsažena ochranná známka „ALKA“ a kdy grafické ztvárnění napadeného označení má především dekorativní charakter a další slovní prvek „water“ je velikostně i graficky upozaděn a navíc je s bez dostatečné distinkivity k přihlašovaným výrobkům ve třídě 32 .

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Namítané rozdíly nejsou dostatečné k tomu, aby neutralizovaly takto konstatovanou podobnost. V celkovém dojmu tak aspekty podobnosti převažují nad rozdílnými rysy. Proto žalovaný dospěl k závěru, že z hlediska celkového dojmu, jakým působí na spotřebitele, je napadené označení podobné s namítanou ochrannou známkou.

17. Za podstatné žalovaný považuje shodnost napadených výrobků ve třídě 32 mezinárodního třídění s výrobky namítanými, tedy okolnosti, při nichž by spotřebitelé neměli dostatek podnětů pro rozlišení porovnávaných označení, pokud by tato byla umístěna na shodných a podobných výrobcích, nacházejících se na obdobných místech a určených ke stejnému a podobnému účelu. V úvahu je dle žalovaného nutno vzít i tu skutečnost, že spotřebitel nemusí mít vždy při výběru zboží ochranné známky vedle sebe, ale pracuje s nedokonalým obrazem ve své paměti, jak judikoval Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku C-342/97 ve věci *Lloyd Schuhfab-rik Meyer*, bod 26. Při kontaktu s napadeným označením si tak průměrný spotřebitel (s běžnou mírou pozornosti s ohledem na druh výrobků) s největší pravděpodobností neuvědomí, že namítaná ochranná známka obsahuje další, resp. jiné slovní a grafické prvky, anebo si tyto odlišnosti sice uvědomí, ale upoutá ho především podobnost distinktivního a dominantního prvku napadeného označení „ALKALINE“ s dominantním a distinktivním, resp. jediným prvkem namítané ochranné známky „ALKA“.
18. Vzhledem k tomu, že byly splněny obě podmínky pro úspěšné uplatnění námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., tj. podobnost porovnávaných označení a podobnost či shodnost porovnávaných výrobků, žalovaný rozhodl, že na straně relevantní spotřebitelské veřejnosti existuje pravděpodobnost záměny napadeného označení s namítanou ochrannou známkou pro výrobky ve třídě 32 mezinárodního třídění výrobků a služeb a přihlašované označení tedy pro tuto třídu.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

19. V řízení o žalobě uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení dle § 34 s.ř.s. společnost WP IP&Development B.V. jako vlastník namítané ochranné známky. Uvedla, že trvá na svých podáních z řízení o přihlášce ochranné známky včetně podaného vyjádření k rozkladu a ztotožnila se se závěry správních orgánů obou stupňů v jejich rozhodnutích.

VI. Posouzení věci Městským soudem

20. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů.
21. Žaloba není důvodná.
22. V souzené věci je nesporné, že přihláška obrazové ochranné známky „ALKALINE water“ byla podána dne 30.4.2021 a byla zveřejněna dne 23.6.2021, pokud jde o seznam výrobků a služeb zařazených do třídy 32 mezinárodního třídění pro tyto výrobky :*minerální voda a jiné nealkoholické nápoje*.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

23. Podle rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) namítaná slovní ochranná známka Evropské unie ve znění „ALKA“ byla zapsána dne 7.8.2014 s datem podání ze dne 5. 4. 2013 s právem přednosti včetně České republiky k témuž dni, pokud jde o seznam výrobků a služeb zařazených do třídy 32 mezinárodního třídění, pro tyto výrobky: *minerální voda, jmenovitě vody sestávající z minerálních doplňků ve třídě 32*.
24. Z uvedených rejstříkových údajů je zřejmé, že namítaná ochranná známka je ve vztahu k napadenému označení starší ochrannou známkou ve smyslu ustanovení § 3 zákona o ochranných známkách.
25. V řízení byly ze strany namítajícího uplatněny námitky podobnosti dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách
26. Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
27. Soud v intencích citované právní úpravy přistoupil k přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného v rozsahu sporu mezi účastníky v otázce pravděpodobnosti záměny mezi přihlašovaným označením „ALKALINE Water“ v jeho obrazové podobě se slovní namítanou ochrannou známkou „ALKA“. Učinil tak dle všech podmínek citovaného zákonného ustanovení a současně dle ustálené soudní judikatury determinované evropským právem. Tato judikatura pro případ zaměnitelnosti ochranných známek a k výkladu pojmu pravděpodobnost záměny, k níž náleží i pravděpodobnost asociace označení se starší ochrannou známkou, vytýčila principy, jimiž se řídí posuzování zaměnitelnosti přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou.
28. Při výkladu pojmu pravděpodobnosti záměny ochranné známky je třeba vycházet z toho, že ochrannou známkou podle § 1a zákona o ochranných známkách je za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby. Smyslem a účelem ochranných známek je tak rozlišení výrobků a služeb různých výrobců, resp. poskytovatelů; zaměnitelnost nespočívá pouze v možnosti záměny jednoho konkrétního výrobku (služby) za jiný, ale i v zaměnitelnosti výrobců (poskytovatelů) výrobků (služeb) stejného druhu (viz již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 č.j. 4 As 90/2006 – 123).
29. Mezi dvěma ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny tehdy, pokud se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí ze stejného podniku nebo Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

případně z podniků hospodářsky propojených (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudky ESD ze dne 29. 9. 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 29; a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 17).

30. Rozhodující pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudek ESD ze dne 11. 11. 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23).
31. Ustálená soudní praxe a judikatura Nejvyššího správního soudu i Městského soudu v Praze dovodila, že překážka bránící zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek z důvodu existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, je dána pouze při *kumulativním splnění dvou zákonem stanovených podmínek. Těmi jsou jednak shodnost či podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a jednak shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, které jsou namítanou ochrannou známkou a mají být přihlašovaným označením chráněny* (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu chráněny (rozsudky čj. 9 As 59/2007 – 141 a čj. 1 As 28/2006 - 97).
32. Při posuzování podobnosti slovních označení je nutné vzít v úvahu *všechny relevantní faktory*. Mezi ně náleží prvně zkoumání podobností či odlišností vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail (viz již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a výše uvedené rozsudky SABEL, bod 23; a Calvin Klein Trademark Trust, bod 45). Dalším relevantním faktorem či rozhodným kritériem je to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. Obdobně judikuje i Evropský soudní dvůr, podle něhož pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu (rozsudek ze dne 11. 11. 1997, SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, bod 22). Globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky.
33. Zaměnitelnost může být proto dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak naopak z toho, že výrobek dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolávají shodný nebo velmi podobný celkový vjem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153). Označení tak mohou být zaměnitelná i tehdy, pokud je shoda či zaměnitelnost zjištěna i jen u jednoho ze slovních prvků (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, čj. 7 A 119/99 - 32)
34. Judikatura v rámci uvedených hledisek za konkrétní relevantní faktory považuje následující aspekty : (1) průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

částem následujícím; (2) průměrný spotřebitel při vnímání slovního označení obvykle rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, jež zná; a (3) průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. . 8 As 41/2012-46) a v něm citovanou judikaturu Soudního dvora Evropské unie). Přitom nejde o mechanickou aplikaci, avšak o logicky běžné vjemy, které lze od průměrného spotřebitele na trhu výrobků označných kolidujícími označeními, očekávat.

35. Pokud jde o definici relevantní spotřebitelské veřejnosti, resp. okruhu průměrných spotřebitelů v dané věci, je třeba konstatovat, že výrobky, jichž se týkají přihlašované označení (minerální voda a jiné nealkoholické nápoje) a namítaná ochranná známka (minerální vody, jmenovitě vody sestávající se z minerálních doplňků ve třídě 32), jsou určeny všem spotřebitelům těchto nápojů, takže široké veřejnosti nakupující tyto výrobky, dále výrobcům, prodejcům a distributorům, o nichž se má za to, že jsou běžně informovaní a přiměřeně pozorní a obezřetní. Žalobkyně nerozporuje, že přihlašované označení se vztahuje na podobné výrobky – nealkoholické nápoje a dokonce i totožné výrobky jako namítaná ochranná známka, neboť v obou případech mají být přihlašovaným označením chráněny minerální vody.
36. Žalobkyně v podané žalobě svými námitkami spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí v nesprávném srovnání přihlašovaného označení a namítané ochranné známky ze všech tří hledisek, přičemž u těchto jednotlivých hledisek zejména oponuje poukazem na prvky, z nichž se přihlašované označení skládá, jak slovně, tak obrazově. V rovině tohoto jednoduchého posouzení jen podle formálních znaků, bez přihlédnutí k dalším výše zmiňovaným hlediskům a aspektům posuzování, je skutečně přihlašovaná známka odlišná, a to v tom, že není jednoslovná a obsahuje vícero prvků. Nicméně účel registrace přihlašovaných označení jako ochranných známek vztahující se k určitým výrobkům a službám, s přihlédnutím k vjemu průměrného spotřebitele na takto izolovaném a formálním porovnání znaků kolidujících označení nestojí.
37. Pokud jde o hledisko vizuální městský soud se plně ztotožňuje s hodnocením žalovaného, že průměrnému spotřebiteli při vjemu přihlašovaného označení utkví v paměti převládající a dominantní slovní prvek „ALKALINE“, neboť co do vytvoření z velkých písmen především upoutá, a slovně zjevně výrazně sděluje název, pod kterým lze výrobek hledat a následně identifikovat jako druh výrobku, jímž je voda, a to dle doprovodného slovního prvku „water“ doplněného do označení malými písmeny a dle obrazového prvku tryskající vody. Žalovanému lze přisvědčit v tom, že počátek přihlašovaného označení (zde „ALKA“) má zásadní vliv na celkový dojem ochranné známky, neboť slovní část je více rozlišující než obrazová část (viz rozhodnutí Tribunálu ve věci Wassen International Ltd proti OHIM). Dále také platí, že pokud jde o celý výraz „ALKALINE“ je tento výraznější a dominantnější než ostatní prvky přihlašovaného označení, a to nejen svým umístěním a velikostí písma, ale i tím, že jde o označení, pod kterým si při prvním dojmu průměrný spotřebitel buď vybaví význam tohoto slova (z angličtiny) jako zásaditý, alkalický nebo pokud nikoliv, bude jej vnímat jako prvek fantazijní. Pokud si dle výše uvedeného aspektu posuzování průměrný spotřebitel při střetu dvou slov „ALKALINE“ a „ALKA“ rozloží výraz „ALKALINE“ na dvě části, pak vzhledem k jasné shodnosti první části a ve vztahu k výrobkům, které mají

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

být jimi označeny a chráněny (u namítané ochranné známky jsou chráněny již od r. 2013) mu prvek „LINE“, který není českému spotřebiteli zcela neznámý, značící čaru, linku, řadu, může asociovat novou „řadu“ výrobků „ALKA“. Zde tedy lze shledat jistou vizuální, nepřehlédnutelnou podobu s namítanou ochrannou známkou, která je tvořena celá jediným slovem „ALKA“ a je současně i úvodní dominantní částí přihlašovaného označení. Nicméně nelze odhlédnout od toho, že přihlašované označení obsahuje také slovní prvek „water“, který, byť jde o slovo anglické, je většině českých spotřebitelů známé v překladu jako „voda“ a v kontextu s obrazovým prvkem je popisného, nedistinktivního charakteru. Vizuální odlišnost prvků „water“ a obrazového prvku tryskající vody je tak sice dána, avšak ve vztahu k dominanci slov „ALKALINE“ a „ALKA“ působí doprovodným, doplňujícím dojmem a jen konkretizuje, k jakému výrobku se může vztahovat - k vodě, či k minerální vodě, k níž ostatně již ochranná známka „ALKA“ působí několik let na trhu. Doprovodné prvky přihlašovaného označení včetně jeho barevnosti a ve vztahu k podobným či shodným výrobkům, tak nemusí posuzovaná označení dostatečně odlišit. Nicméně, vzhledem k tomu, že namítaná ochranná známka neobsahuje žádnou další část dominantního přihlašovaného slovního označení (zde „LINE“) a ani žádné doprovodné prvky, soud považuje za příléhavé hodnocení Úřadu i žalovaného v tom, že jde o podobnost, avšak v nízké míře.

38. Podobně jako u vizuálního hlediska je i u fonetického hlediska nezbytné připustit, že první slabika obsažená ve slovním vyjádření porovnávaných označení, tj. prvek „ALKA“ je shodná. I přesto je významné, že přihlašované označení je foneticky delší, neboť se vyslovuje delší úvodní a (dominantní) slovo „ALKALINE“ a následně také i slovo „water“, nikoliv však obrazový prvek. Přitom může, ale nemusí jít o výslovnost v angličtině, a byť by tomu tak bylo, výslovnost je rovněž u úvodních částí shodná. Nicméně i zde judikatorní pravidlo vychází z většího vlivu počátečních částí označení než jsou konečné části označení, tedy je důraznější znění prvku „ALKA“, které také může působit jako zkratka delšího slovního označení „ALKALINE water“ bez relevance obrazového prvku. Přesto průměrný spotřebitel nepřeslechne slabiku „LINK“ ani další slovo „water“, které jsou zde, na rozdíl od vizuálního hlediska postaveny na roveň sluchového vnímání, a proto je podobnost porovnávaných označení dána rovněž v nižším stupni.
39. Dalším hlediskem, proti jehož posouzení žalobyně brojí, je hledisko sémantické. Žalobkyně má za to, že si průměrný spotřebitel není schopen spojit slovo „ALKA“ se zásaditou vlastností minerální vody. Předně namítaná ochranná známka ve znění „ALKA“ je již řadu let zapsána pro výrobky, jimiž jsou minerální vody (sestavující se z minerálních doplňků) a takto je určena k ochraně na trhu spotřebitelů a dalších osob, setkávající se s tímto druhem nápojů. Nelze tedy předpokládat, že jde o označení významově neznámé, nespojitelné s vodou (žalobkyně totiž netvrdí, že namítající ochrannou známkou neužívá) nebo že jde o označení ptáka z druhu alkovitých, jak správně vyloučil žalovaný. Za druhé, žalobkyně vyvrací spojení významu tohoto slova s vlastností minerální vody, kterou je zásaditost, ale přednější je, že namítaná ochranná známka je předmětem známkoprávní ochrany ve vztahu k výrobku - k minerální vodě, stejně jako má být ke známkoprávní ochraně registrované přihlášené označení. Průměrný spotřebitel si tedy především vybaví výrobek, jímž je minerální voda či jen voda jako nealkoholický nápoj, stejně tak, jako je tomu u výrobků přihlašovaného označení. Z minerální vody pak může usuzovat na její zásadité vlastnosti.
40. V projednávané věci je tedy vedle hlediska sémantického a hlediska průměrného spotřebitele rovněž relevantní a determinující okolnost, že výrobky, kterých se týká namítaná ochranná Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

známka a přihlašované označení, s nimiž se tato veřejnost na trhu setkávající může setkat, jsou velmi podobné a u minerální vody dokonce shodné. Tuto okolnost jako významný relevantní faktor, individualizující v této věci hodnocení zaměnitelnosti porovnávaných označení, žalobce zcela pomíjí.

41. Těžiště hodnocení pravděpodobnosti záměny tkví konečně v posouzení podobnosti označení z *hlediska celkového dojmu*, To znamená úsudek, zda označení jsou natolik odlišná a distinktivní, že nemohou u běžného spotřebitele vyvolat možnost záměny a v tomto směru ho uvést v omyl. Zkoumání zaměnitelnosti tak nemůže vycházet, jak se žalobce domnívá, pouze z porovnání označení navzájem ve znacích, které shrnuje v závěru žaloby, ale musí se zakládat na porovnání známkových motivů a dojmu z jejich charakteristických vlastností a rozhodujících složek porovnávaných označení (k tomu rovněž rozsudek SDEU ve věci Sabel BV proti Puma AG, Rudolf Dassler Sport). Nemůže také pominout podmínku zaměnitelnosti dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách, kterou je shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na které se přihlašované označení a ochranná známka vztahují. V zásadě je rozhodujícím hlediskem celkový dojem porovnávaných označení. Ten v daném případě navozuje vjem charakteristických vlastností obou označení, která ve svém vizuálním, fonetickém a sémantickém působení odkazují na motiv vody, jenž je i společným motivem porovnávaných výrobků.
42. Námitky žalobkyně ohledně srovnání označení tak neobstojí. U porovnávaných označení existuje nízká podobnost z hlediska vizuálního a fonetického a zřejmá podobnost z hlediska sémantického a co je podstatné - podobnost i shodnosti výrobků, k nimž se označení vztahují. Lze tedy konstatovat, že vzhledem k těmto všem *relevantním faktorům* existuje mezi přihlašovaným označením a namítanou ochrannou známkou pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách a ve smyslu shora uvedených výchozích judikatorních pravidel hodnocení zaměnitelnosti.
43. Žalovaný proto postupoval důvodně podle ust. § 26 odst. 4 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, podle kterého zjistí-li Úřad, že přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7 téhož zákona, přihlášku zamítne. Existuje-li důvod zamítnutí přihlášky pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, Úřad přihlášku zamítne pouze pro tyto výrobky nebo služby.
44. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.
45. Za splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce a žalovaný ve smyslu uvedeného zákonného nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým způsobem projednáním věci.
46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
47. Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné nařízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 28. srpna 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.